

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.095/2012/3. szám

A Szegedi Ítéltábla Illés és Sipos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sipos Balázs ügyvéd) által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** I. rendű, Illés és Sipos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sipos Balázs ügyvéd) által képviselt **II.rendű felperes neve (címe)** II. rendű, Illés és Sipos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sipos Balázs ügyvéd) által képviselt **III.rendű felperes neve (címe)** III. rendű, Illés és Sipos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sipos Balázs ügyvéd) által képviselt **IV.rendű felperes neve (címe)** IV. rendű, Illés és Sipos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sipos Balázs ügyvéd) által képviselt **V.rendű felperes neve (címe)** V. rendű felperesnek - dr. Fazekas István ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Kecskeméti Törvényszék 2012. január hó 6. napján kelt 16.P.21.174/2011/18. számú ítélete ellen az alperes által 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét **részen megváltoztatja**, az alperes felelősségének mértékét 20 %-ban állapítja meg. Egyebekben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét **helybenhagyja**.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes üzemelteti a 2005. évben megnyitott ... Fürdőt **(település neve)**-n. A fürdő épületének hátsó része félkörívben nyílik hátra, a félkör két végénél egy-egy kijáráttal a fürdő parkos - a kültéri medencét is magában foglaló - területére. A kültéri élménymedence a fürdőépület végétől mintegy 10 méter távolságban található 0,3-2,5 méterig változó mélységgel. A kültéri medence mellett

- 2 -

egy kültéri szaunát magában foglaló faépület található, amelyet alperes 2007. novemberétől kezdődően üzemeltetett. A fürdő üzemeltetési szabályzata szerint a kültéri

medence a nyári fürdőszézonban üzemelt, az adott év április 15. napjától október 15. napjáig.

A kültéri medence a fürdő üzemeltetési szabályzatának megfelelően 2007. október 15. napjától nem üzemelt, azonban műtárgyvédelmi okokból a medencében a vízszint az ún. bukóél alatt maradt, a víz a medencéből nem került teljesen leeresztésre. Előfordult, hogy a kültéri szaunát igénybe vevő vendégek a hivatalosan nem üzemelő kültéri medencét is használták, abba belemenve a medence vizével hűtötték le magukat.

2008. március 26. napján megkezdődött a kültéri medence felkészítése a nyári fürdőszézonra, a medence vizét leeresztették, a fürdő alkalmazottai hozzáfogtak a medence kitisztításához, karbantartásához. Mindezek miatt a kültéri medence 2008. március 29. napján üres volt.

Az alperes A/4-es méretű táblákat helyezett el a fürdőépület mindkét kijáratí ajtajára felragasztva, amelyeken a kültéri medence használaton kívülségéről a fürdő vendégeit az alábbiak szerint tájékoztatta: „Kedves vendégeink! Ezúton szeretnénk tájékoztatni kedves vendégeinket, hogy a szabadtéri medence 2007. október 1. napjától hivatalosan zárva van. Bárki csak saját felelősségére használhatja.”

A fürdő házirendje kifüggesztésre került a fürdő bejáratánál, illetve a házirend fontosabb szakaszai külön figyelemfelhívásként kihelyezésre kerültek a vendégek által használt belső közlekedési útvonalak mentén. A kihelyezett feliratok tartalmazták a házirend azon rendelkezését is, mely szerint a medence széléről ugrálni tilos.

A felperesek közeli hozzátartozója - a fürdőben gyakran megforduló - **(személy 1 neve)** 2008. március 29. napján 18 óra 25 perc körül érkezett baráti társaságával a fürdőbe. A fürdő személyzete részéről nem kaptak tájékoztatást arról, hogy a kültéri medence vize leeresztésre került, a medence üres.

(személy 1 neve) közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában 19 óra 36 perc körüli időpontban kilépett a fürdő épületének kijáratí ajtaján, a kültéri medence felé szaladt, majd elrugaskodva az üres medencébe ugrott. Ebben az időben a látási viszonyok az éjszakai sötétségnek feleltek meg, a fürdőépület falán elhelyezett kültéri világítótestek nem voltak bekapcsolva. **(személy 1 neve)** olyan súlyos sérüléseket szenvedett az ugrás következtében, hogy kórházba szállítását követően 2008. március 30. napján elhalálozott.

A halálos kimenetelű baleset miatt a fürdő üzemeltetését irányító **(személy 2 neve)**-val szemben büntetőeljárás indult, melynek során a ...-i Városi Bíróság 3.B.632/2009/29. számú, nem jogerős ítéletében **(személy 2 neve)** vádlottat az ellene foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Pf.III.20.095/2012/3. szám

A felperesek keresetükben a **(személy 1 neve)** elhalálozásával összefüggésben felmerült vagyoni és nem vagyoni káruk megtérítésére kérték kötelezni az alperest a Ptk. 339. § /1/ bekezdése alapján. Keresetüket indokolva előadták, hogy az alperes a fürdő működtetése

kapcsán nem úgy járt el, ahogyan az tőle elvárható lett volna. Az alperes a leeresztett kültéri medence mellett nem biztosított úszómesteri felügyeletet, holott a biztonságos működés körében az kötelezettsége lett volna, különös tekintettel arra a körülményre, hogy az alperes előtt ismert volt annak a ténye, hogy a fürdő vendégei a kültéri szauna használatával összefüggésben a téli időszakban is használják a kültéri medencét. Az úszómesteri felügyeletet kellett volna biztosítani az üzemeltetési szabályzat előírásai szerint is. A leeresztett medencét körül kellett volna kerítenie alperesnek, mert ezt a 2/1998. (I. 16.) MüM rendelet 11. § /1/ és /3/ bekezdése előírja. Az alperes elmulasztotta a fürdő vendégeinek egyértelmű és megfelelő tájékoztatását arról, hogy a kültéri medencében nincs víz, azt leeresztették, nem hívta fel a vendégek figyelmét az üres medencére, mint potenciális veszélyforrásra. Az alperes elmulasztotta biztosítani a megfelelő külső világítást az esti időszakban, így a vendégek számára nem volt észlelhető a medence üres állapota.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Védekezésében előadta, hogy a baleset bekövetkeztének időpontjában a kültéri medence zárva volt, azt jól látható helyen elhelyezett táblák jelezték a vendégek számára. Az alperest semmilyen szabály nem kötelezte a leeresztett medence körülkerítésére, ami egyébként a medence nagyságára figyelemmel technikailag is megoldhatatlan lett volna. A kültéri medence a téli időszakban üzemén kívül volt, ezért nem kellett mellette úszómesteri felügyeletet biztosítani. A baleset bekövetkezése kizárólag **(személy 1 neve)**nek a fürdő házirendjét megsértő magatartására vezethető vissza, **(személy 1 neve)** a kifejezett tiltás ellenére szándékosan ugrott a medencébe. Az alperesnek nem volt kötelezettsége kültéri világítás biztosítása sem. A halálos végeredményű balesetért még a gondatlanság legkisebb foka sem terheli.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította az alperes kártérítési felelősségét, a néhai **(személy 1 neve)** 2008. március 29. napján az alperes üzemeltetésében lévő **fürdőben** bekövetkezett halálos kimenetelű balesetéből eredő károkért. Nem volt vitatott a perben, hogy az alperesre vonatkozó jogszabályi rendelkezések és üzemeltetési szabályzat szerint a kültéri medence 2008. március 29. napján üzemén kívül volt. Az alperes elismerte azonban, hogy ismert volt előtte az a körülmény, hogy a kültéri szaunát használó vendégek a kültéri medencét korlátozott mértékben használják. Mindezek fényében vizsgálta, hogy a kültéri medence leürítését követően az alperes úgy járt-e el, ahogy az tőle a fürdő biztonságos működtetése kapcsán elvárható volt. Az üzemeltetési szabályzat 10.1. pontjára tekintettel megállapította, hogy miután a kültéri medence leürítése 2008. március 29. napjára már befejeződött, az alperesnek úszómesteri felügyeletet a kültéri medence mellett az érintett időpontban nem kellett biztosítania. Az is megállapítható volt, hogy a leürítés befejezését követően sem a működési szabályzat, sem jogszabály nem írja elő kötelező erővel a medence körülkerítését. A

felperesek által hivatkozott 2/1999. (I. 16.) MüM rendelet pedig a fürdővendég és a fürdő közötti kártérítési jogvitában nem releváns. Miután azonban a fürdő vendégei, így **(személy 1 neve)** előtt is ismert volt, hogy a kültéri medencében a nyári üzemeltetési időszakon kívül is van víz, és azt a fürdő vendégei a kültéri szauna használatával összefüggésben a nyári időszakon kívül is használják, így az alperes akkor járt volna el kellő és elvárható gondossággal, ha a fürdő vendégeit határozottan és egyértelműen tájékoztatja a kültéri medence teljesen leeresztett üres állapotáról és/vagy olyan

körülményeket teremt, amelyek alapján a vendégek számára - esetleges külön tájékoztatás nélkül is - teljesen nyilvánvalóan észlelhetővé válik az üres medence, mint veszélyforrás. Az alperes elmulasztotta a fürdő vendégeit tájékoztatni a kültéri medence leeresztett állapotáról. A kihelyezett figyelemfelhívó tábla erre vonatkozóan nem tartalmazott megfelelő tájékoztatást, a szöveg tartalma alapján a vendégeknek nem kellett egyértelműen számítania arra, hogy a medence üres. A büntetőeljárás adatai alapján az is megállapítható volt, hogy az alperes alkalmazottai útján sem tájékoztatta **(személy 1 neve)**t a medence leeresztett állapotáról. A fürdőépület külső falán voltak olyan világító berendezések, amelyek bekapcsolásuk esetén megvilágították volna a kültéri medencét annyira, hogy az épületből kilépő személy észlelhessen a medence leeresztett állapotát. Az alperes a világító berendezéseket a baleset időpontjában nem üzemeltette, így a medence körül a látási viszonyok az éjszakai sötétségnek megfelelőek voltak, nem volt észlelhető a medence üres állapota. Bár az alperesnek számítania kellett arra, hogy az üzemelő kültéri szauna miatt a vendégek kilépnek a fürdő épületéből és a leeresztett medence mellett jutnak el a szaunához, nem biztosította a medence legalább jelképes körülkerítését, legalább a vendégek által szükségszerűen használt útvonalon. Mindezeket együttesen értékelve álláspontja az volt, hogy az alperes akkor járt volna el a tőle elvárható gondossággal, ha a medence üres állapotára egyértelmű tájékoztatást ad a vendégeknek, köztük **(személy 1 neve)**nek, vagy a medence észlelhetőségét biztosító kültéri világítást biztosítja, vagy a veszélyhelyzetet jelző legalább jelképes körülkerítést alkalmaz a medence mellett, mindezeket együtt vagy külön-külön biztosítva. Az alperes e tőle elvárható intézkedéseket elmulasztotta, így magatartása felróható a baleset bekövetkezéséért, felelősségét kimenteni nem tudta. A rendelkezésre álló adatok alapján az is megállapítható ugyanakkor, hogy a baleset bekövetkezéséért **(személy 1 neve)** felelőssége is megállapítható, ő sem úgy járt el, ahogyan az az adott helyzetben elvárható lett volna. **(személy 1 neve)**nek értesülnie kellett a fürdő épületéből való kilépéskor, hogy a kültéri medence zárva van az üzemeltető tájékoztatása szerint, ezért súlyosan gondatlannak tekintendő azon magatartása, hogy mindezek után a minimálisan elvárható körültekintést elmulasztva, éjszakai sötétben nekifutásból beleugrott a medencébe. Terhére értékelhető az is, hogy mindezt közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában tette, mely állapot valószínűleg gátolta a kellő helyzetfelismerésben és az ennek megfelelő magatartás tanúsításában. **(személy 1 neve)** megsértette a fürdő házirendjét, amely a medencébe ugrást kifejezetten tiltja, ez a házirend szegés azonban nem alkalmas az alperes felelősségének kizárására, hiszen bizonyosnak tekinthető, hogy amennyiben **(személy 1 neve)** tudja, vagy észleli, hogy a medence üres, úgy nem ugrik abba bele. **(személy 1 neve)** sértetti közrehatásának mértékét azonban nem a közbenső ítélet meghozatalánál, hanem a kártérítési összeg megállapítása körében szükséges értékelnie a bíróságnak.

Pf.III.20.095/2012/3. szám

Az elsőfokú közbenső ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte a közbenső ítélet megváltoztatását, az alperes felelőssége megállapításának mellőzését. Arra hivatkozott, hogy a felpereseknek nem sikerült bizonyítaniuk az alperes felróható magatartását. A baleset bekövetkezése kizárólag néhai **(személy 1 neve)** cselekvőségének tudható be. Minden felperesi hivatkozás az életvédelem biztosítása érdekében csak a medencébe való beesés elkerülése érdekében fogalmaz meg előírást.

Az üzemeltetőnek nem kell számolnia a vendég szándékos normaszegéséből eredő károsodásával. A baleset nem következett volna be, amennyiben a sértett betartja a fürdő házirendjét és nem ugrik nekifutásból a kivilágítatlan és üzemben kívüli medencébe. Az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy **(személy 1 neve)**t senki nem figyelmeztette a medence ürességére. **(személy 3 neve)** vallomásában előadta, hogy ő tájékoztatta a vendégeket a körülményekről. A kérdéses medence egyébként nem esik útba a kültéri szaunához menetben, a tényállás e megállapítása valótlan. A kültéri medencét csak célirányosan, kerülve lehet elérni a szaunából, világítás pedig csak a szauna és a fürdőépület közti úton volt, az innen távolabbra eső kültéri medence teljesen sötét volt. A fürdő területén elhelyezett tájékoztató táblák a házirend kivonatának több jól látható módon történő elhelyezése önmagában elegendő tájékoztatást adtak a fürdővendégek számára. **(személy 1 neve)** viszont több házirendben foglalt szabály megsértésével kizárólagosan járult hozzá a baleset bekövetkezéséhez, az alperes által eltűrt medence használat nem eredményezte volna **(személy 1 neve)** halálát.

A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú közbenső ítélet helybenhagyását kérték.

A fellebbezés **részben alapos.**

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes exkulpációjára nem kerülhet sor, a másodfokú bíróság az elsőfokú közbenső ítélet e körben írt indoklásával teljesen egyetért, e helyes indokokra csupán visszautal. Az alperesi fellebbezésben hivatkozott **(személy 3 neve)** vallomásának értékelése mellett sem állapítható meg, hogy az alperes a vendégek megfelelő tájékoztatásának egyértelműen eleget tett, a büntetőeljárásban feltárt bizonyítékok alapján helyesen vont le következtetést az elsőfokú bíróság a megfelelő tájékoztatás elmaradására. Annak a tényállási kérdésnek, hogy a kültéri szaunához menet a kérdéses medence útba esik-e vagy sem, perdöntő relevanciája nincsen, ugyanis **(személy 1 neve)** nem a szauna használatával összefüggésben kívánta a medencét használni. Ha az alperesnek számítani kellett arra, hogy a fürdő épületéből kilépve a kültéri medencét a vendégek az alperes által eltűrt gyakorlat szerint használhatják, úgy csak az elsőfokú közbenső ítéletben írt körülmények megteremtésével (vagyilagosan, illetőleg együttesen: legalább jelképes körülkerítés, az útvonal kivilágítása, a medence üres állapotáról való figyelemfelhívó tájékoztatás) lehetett volna olyan helyzetet teremteni, hogy a medence üres állapotára, mint veszélyforrásra egyértelműen lehessen következtetni. Miután ezen intézkedések megtételére nem került sor, így az alperes a felelősség alól kimenteni magát nem tudta.

- 6 -

Helyesen értékelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a baleset bekövetkezéséhez hozzájárult **(személy 1 neve)** magatartása is, aki szintén nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben elvárható lett volna. Helyesen mérlegelte az elsőfokú bíróság, hogy súlyosan gondatlannak tekintendő **(személy 1 neve)** azon magatartása, hogy az üzemeltető tájékoztatása szerint nem üzemelő kültéri medencébe közepes fokú alkoholos befolyásoltság állapotában, éjszakai sötétben, nekifutásból úgy ugrott bele, hogy a minimálisan elvárható körültekintést elmulasztotta. E helyes megállapítások mellett azonban a közrehatás mértékének értékelésére nem került sor, holott e kérdés a kártérítési felelősség jogalapjára tartozó kérdés. Legfeljebb a kizárólag nem vagyoni

kártérítési igényeket tartalmazó kereset esetén lehet a közrehatás mértékét a kártérítési követelés összegszerűsége körében értékelni, így az elsőfokú közbenső ítéletben helyesen megállapított és a közrehatás körében értékelendő körülmények figyelembevételével szükséges volt az elsőfokú közbenső ítélet részbeni megváltoztatásával az alperesi felelősség mértékét meghatározni. A másodfokú bíróság az elsőfokú közbenső ítéletben írt körülmények mellett értékelte, hogy amennyiben csak az alperes által eltűrt medence használatra került volna sor, úgy nyilvánvalóan a baleset nem következett volna be. Döntő eleme volt a kár bekövetkezésének **(személy 1 neve)** súlyosan gondatlan magatartása és tudatos normaszegése, amelyet az alperes magatartásával elhárítani nem tudott. Mindezen körülmények értékelésével a másodfokú bíróság az alperes felelősségének mértékét 20 %-os mértékben találta megállapíthatónak, ezért a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján az elsőfokú közbenső ítéletet e körben részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezése vonatkozásában helybenhagyta.

Szeged, 2012. május hó 14. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bírő	táblabíró